

ГАЗЕТА
ВETERANІВ ВІЙНИ

З нами Правда, з нами Справедливість, з нами Чесність і Честь

Третій Тост

2024 рік • ЛИПЕНЬ • № 13-14 (757—758)

РАЗОВА ГРОШОВА ВИПЛАТА до Дня Незалежності України ветеранам війни та деяким іншим категоріям громадян

ПОРЯДОК здійснення виплати разової грошової допомоги до Дня Незалежності України ветеранам війни, особам, на яких поширюється дія Законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань» врегульовано постановою Кабінету Міністрів України від 02.04.2024 №369 «Про встановлення розмірів разової грошової виплати до Дня Незалежності України, передбаченої Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань» у 2024 році».

Разова грошова допомога виплачуватиметься щороку до Дня Незалежності України ветеранам війни та деяким іншим категоріям громадян у порядку й розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України.

У цьому році вона передбачена в розмірах від 450,00 до 3100,00 гривень, а саме:

- 450,00 гривень – учасникам війни та колишнім в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, особам, яких було насильно вивезено на примусові роботи, дітям партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з націоналсоціалістичним режимом у тилу ворога;
- 650,00 гривень – членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, статус яких установлено згідно з п.1 ст.10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», дружинам (чоловікам) померлих осіб з інвалідністю внаслідок війни, дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій, учасників війни та жертв нацистських переслідувань, визнаних за життя особами з інвалідністю внаслідок загального захворювання, трудового каліцтва та з

інших причин, які не одружилися вдруге;

- 1000,00 гривень – учасникам бойових дій, постраждалим учасникам Революції Гідності та колишнім неповнолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 18 років), в'язням концераційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, а також дітям, які народилися в зазначених місцях примусового тримання їх батьків;

- 3100,00 гривень – особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною;

- особам з інвалідністю внаслідок війни та колишнім малолітнім в'язням (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років), в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, визнаних особами з інвалідністю від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин:

- I група – 3100,00 гривень,
- II група – 2900,00 гривень,
- III група – 2700,00 гривень.

Особам, які отримують пенсію або щомісячне довічне грошове утримання, грошові виплати призначатимуться в автоматичному режимі, без особистого звернення до органів Пенсійного фонду України.

Особам, які не перебувають:

- на обліку в органах Пенсійного фонду України як отримувачі пенсії або щомісячного довічного грошового утримання суддів у відставці;
- на службі в силових міністерствах, в установах виконання покарань і слідчих ізоляторах, – грошова допомога буде виплачуватися після особистого звернення до територіальних органів ПФУ із відповідною заявою та документами, що підтверджують особу, її статус, номером поточного рахунку уповноваженого банку.

ЯКЩО ПОТРІБНИЙ ДОГЛЯД

Родини захисників і захисниць, які отримали складні поранення чи інвалідність, можуть скористатися доглядними послугами. Про це розповіла заступниця міністра соціальної політики України Уляна Токарева.

Деталі на 4-й стор.

БИТВА, ЯКУ УКРАЇНА ПОВИННА ВИГРАТИ

Звернення Президента Володимира Зеленського
з нагоди Дня Української Державності

8 ЛИПНЯ по Києву вдарила російська ракета. Пряме влучання.

Крилата ракета Х-101. Її розробили для ураження значних військових цілей. Путін уразив нею дитячу лікарню. «Охматдит».

Одна із сотень українських лікарень, які були, на жаль, розбиті

російськими ракетами, бомбами, артилерією.

З «Охматдиту» світ побачив тисячі фото й відео. Того, що сталося. І як українці згуртувалися.

Побачив, як Україну хочуть убити. І як попри все Україна долає удари.

Як об'єднує світ, щоб захистити

життя. І як світ надихається тим, що вдається Україні.

Тут, як і в тисячах подібних місць, проявила себе Україна, якою ми всі пишаємося.

За яку б'ємося. Яка чиста в серці і яка найсильніша тоді, коли ми всі дбаємо одне про одного й коли ми бачимо одне в одному свого.

І коли ми всі не боїмося захищати Україну.

Це саме та Україна, яка крізь століття зберігає себе, хоч би що відбувалося.

І хоч би які загарбники приходили на нашу землю, Україна завжди знаходить сили не тільки для того, щоб вистояти, а й щоб уберегти в собі те, що відмежовує нас – нас із вами – від зла.

Дорогі українці, українки!

Ми боре́мося проти страшного ворога, якого не назвеш людиною і який нескінченно далекий від справжнього християнства.

Його сутність – це руїни, смерть, яку він несе і яку ми повинні здолати.

(Закінчення на 2-й стор.)

Е-ПОСВІДЧЕННЯ ВETERANA ЗАМІСТЬ ПАПЕРОВОГО

Кабінет Міністрів України погодив внесення змін до чинного законодавства, якими електронному посвідченню ветерана надається статус основного документа замість паперового. Це значно підвищить якість обслуговування ветеранів та їхніх сімей.

ЗМІНИ розроблено Мінвєтеранів. Далі документ має ухвалити Верховна Рада України.

«Уряд зробив перший крок до визнання на юридичному рівні електронного посвідчення ветерана як основного документа для підтвердження статусу. Цифровізація послуг не лише вимога та потреба ветеранської спільноти, це вимога сучасного світу. Це також і про умови життя без бар'єрів, про формування культури діджиталізації на всіх рівнях: від центральних органів до громад», – зазначив виконувач обов'язків міністра у справах ветеранів України Олександр Порхун.

На сьогодні саме паперове посвідчення має статус основного документа. І лише після його отримання за бажанням ветерана може

бути сформоване електронне посвідчення – е-Посвідчення ветерана у Дії.

Перехід до е-Посвідчення як основного документа сприятиме прискоренню надання послуг, зменшить час на перевірку статусу, а також дозволить інтегруватися з іншими електронними системами, що поліпшить якість обслуговування ветеранів та їхніх сімей.

А отримати паперове посвідчення можна буде за бажанням.

Також із прийняттям змін до закону стане можливим встановити особам відповідний статус внаслідок травми.

Річ у тому, що наразі є непоодинокі випадки, коли пораненим, загиним (померлим) військово-службовцям причину їхньої інвалідності, смерті пов'язують з отриманою ними травмою. Проте у

таких випадках вони не завжди можуть отримати статус особи з інвалідністю внаслідок війни, а члени їхніх сімей у разі загибелі воїнів – статус члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України, адже чинним законом не передбачена причина інвалідності або смерті внаслідок травми, а лише внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання.

Відтак, уряд пропонує вністи відповідні зміни до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», зокрема:

- статті 7, 10, 101 доповнити словом «травма» як причину інвалідності або загибелі;

- викласти статтю 18 у новій редакції, згідно з якою е-Посвідчення ветерана визначено основним документом, що підтверджує статус.

Нагадаємо, Мінвєтеранів і Мінцифри запустили е-Посвідчення ветерана у Дії.

Як оновити дані в Єдиному державному реєстрі ветеранів війни читайте на 3-й стор.

Воїни-«афганці» – українській армії

ПЕРЕМОГА ЗАЛЕЖИТЬ І ВІД НАШОЇ ДОПОМОГИ

НЕЩОДАВНО на адресу ПрАТ «Шепетівкагаз» надійшло звернення Шепетівської спілки ветеранів Афганістану з проханням допомогти одній із військових частин, яка тримає оборону на Лиманському напрямку, придбати автомобіль для посилення безплатності військових підрозділів. У цій частині служать і наші земляки.

Правління товариства розглянуло звернення ветеранів і лист командира військової частини та ухвалило рішення передати для ЗСУ автомобіль підприємства УАЗ. Звичайно, ремонтники належно підготували його для відправки на передову, пофарбували, провели повне технічне обслуговування, придбали прилад нічного бачення.

А ще для військових закупили джуги-турнікети, гігієнічні засоби –

Від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну колектив ПрАТ «Шепетівкагаз» активно допомагає нашим захисникам на передовій лінії фронту. Працівники підприємства повсякчас відгукуються на прохання волонтерів, Шепетівської спілки ветеранів Афганістану та долучаються до збору коштів для захисників.

загалом на суму 25800 гривень. Газівники сподіваються, що автомобіль, який попрямував на схід, ще й врятує чийсь життя.

Перед відправкою на передову автомобіль був освячений настоятелем храму Віри, Надії, Любові та їх матері Софії протоієреєм Анатолієм Вересюком, колишнім воїном-«афганцем».

У колективі підтримують своїх працівників, які нині воюють на передовій.

– Вважаємо, що наші конкретні справи, постійна підтримка ЗСУ – це

мотивація для військових, які захищають рідну землю від кремлівських окупантів, – говорить голова правління ПрАТ «Шепетівкагаз» Володимир Туринський. – Хлопці бачать, що про них пам'ятають, про них піклуються. Дякуємо їм за можливість працювати. Разом – до перемоги! Це головний напрям наших благих дій на сучасному дуже важливому етапі боротьби із загарбниками.

Володимир ПИПІЧ, член Шепетівської СВА, учасник бойових дій в Афганістані.

БИТВА, ЯКУ УКРАЇНА ПОВИННА ВИГРАТИ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Україна не може погодитися на менше, ніж жити. На менше, ніж зберегти себе. На менше, ніж залишитися людьми.

Україна не підкориться злу, яке проливає кров заради свого хворого самотвердження. Яке зневажає правду і людську, і Божу та знецінює всіх, окрім себе.

Росія саме на цьому будувала свою державність.

Але ми з вами інші.

Історія українців на цій землі сягає часу глибше, ніж тисячоліття тому.

І хоч би хто приходив сюди чужий, і хоч би хто робив усе, щоб Україна не могла бути собою, він не зламав наших людей і духу цієї землі. Не зламав те, що робить нас Україною.

Я хочу подякувати зараз кожному й кожній, хто прийшов в «Охматдит» після цього удару. І хто рятує після кожних подібних злочинів Росії. Усім, хто допомагав розбирати завали. Хто діяв, щоб урятувати дітей. І всім, хто співпереживав. Хто говорив світові, що відбувається.

І я дякую всім у світі, хто не мовчав і хто шукає рішення, щоб підтримати наш захист життя. Хто допомагає нашому захисту неба, хто підтримує наших воїнів зброєю, хто забезпечує тиск на Росію за все її зло.

І хто робить так щоразу, коли треба довести, що життя сильніше за його ворога.

Українці, українки!

Я дякую вам за те, що ви вірні собі, нашій меті, нашій державі. Нашим цінностям, які обов'язково вистоять, бо вже мають опору в століттях.

Мають коріння у Київській Русі та продовження в козацькій державі й живу силу сьогодні – силу України, яка робить найбільше та найважливіше за всю свою історію.

Це Україна, яка не лише захищається, але єднає багатьох інших для захисту життя.

Яка гордиться своїми людьми. І чий героїзм світ шанує.

Це Україна, чий прапор – наші рідні синьо-жовті кольори – раді бачити всюди, де справді цінують сміливість. І наш тризуб – наш величний герб, який ми успадкували від древніх князів – є і на шевронах, і на футболках, і просто в татуваннях.

Це символи, за якими ми впізнаємо своїх, хоч би де ми були. І це емоції, які нас єднують, коли ми чуємо, як звучить Україна.

І це наші здобутки, які не хтось дав, а ми всі для України принесли.

Все це – наша держава.

Сьогодні, у День Української Державності, у День хрещення Русі-України, ми згадуємо шлях, який пройшла Україна, і всіма силами зосереджуємося на битві, яку Україна повинна виграти.

Ця битва – заради нашої незалежності. Заради того, щоб цю незалежність могли успадкувати наступні покоління. Успадкувати, а не виборювати. Щоб ми їм дали гордість за Україну, а не її біль.

І щоби жодні «путіни» більше не сміли приносити сюди руїни та страждання.

Ми з вами вже відмежовані нашим духом від цього ворога.

І ми повинні зробити все, щоб і наш державний кордон із ним став справжньою межею між світом нашим, який невіддільний від світу глобального, і тими, хто намагається нас знищити.

Ми повинні перемогти це зло, і Україна це зробить.

Тут завжди буде Україна. Наша історія. Наші люди. Наша держава.

Я вітаю вас із Днем Української Державності! І дякую всім, хто з Україною!

**Слава нашим людям!
Слава Україні!**

15 липня 2024 року.

В організації УСВА

АВТОМОБІЛІ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ

У Довгинцівському районі Кривого Рогу зібрано кошти на автомобілі для Сил Оборони України. До цієї патріотичної акції активно долучилися ветерани війни в Афганістані і члени сімей загиблих воїнів, які проживають в місті.

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ голова Криворізької міської громадської організації сімей загиблих воїнів в Афганістані і померлих ветеранів війни Людмила Логвиненко і заступник голови Довгинцівської районної організації ветеранів Афганістану «Каскад» УСВА м. Кривого Рогу Олександр Горанько, мами загиблих воїнів Надія Петрівна Григоренко і Галина Василівна Лісова внесли в «загальну банку» кошти, які були зібрані членами міської громадської організації

сімей загиблих воїнів в Афганістані і померлих ветеранів війни. І ось перед будівлею Довгинцівської районної ради міста передано два позашляховики

нашим воїнам з передової. Загальний збір по місту склав понад 5 мільйонів гривень, яких вистачить на 10 пікапів. З них 6 вже на передовій.

Е-КАРТА ПОСЛУГ У ГРОМАДАХ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ

Офіційно

Міністерство у справах ветеранів України спільно з Представництвом Міжнародної організації з міграції в Україні розробило та запустило е-Карту послуг для ветеранів війни в громадах. Вона доступна на платформі е-Ветеран.

НА Е-КАРТІ ветерани і ветеранки, їхні родини, сім'ї загиблих захисників і захисниць можуть знайти послуги, що пропонує для них держава, а також недержавні й міжнародні організації.

Користувачі мають змогу відфільтрувати таку інформацію за:

- місцем надання послуг у областях та громадах;
- типами послуг;
- їхнім описом, категорією отримувачів і умовами надання.

На порталі представлено різні послуги: від психологічної підтримки, медичних програм, патріотичного виховання, мистецтва до всього необхідного для розвитку ветеранських об'єднань та підприємницьких ініціатив ветеранів.

Наразі на порталі визначено 7542 послуги.

«Мінветеранів запускає ще одне цифрове рішення задля розширення та спрощення доступу до інформації про всі наявні в Україні послуги. Е-Карта – це по суті агрегатор даних, якого бракувало ветеранській спільноті. Тепер усе, що потрібно ветеранам і ветеранкам, можна швидко знайти через свій смартфон або комп'ютер, зазначивши лише область або свою територіальну громаду. Е-Карта – це, в першу чергу, інструмент інформування про можливості розвитку й допомоги для ветеранів і ветеранок у їхніх громадах. У той же час, це єдине місце, де інформація подана простою мовою про те, що можна отримати просто тут

і зараз», – говорить виконавчач об'язків міністра у справах ветеранів України Олександр Порхун.

Алгоритм роботи з е-Картою досить простий:

- користувач заходить на сайт;
- відфільтровує область, громаду, тип послуги;
- читає назву та опис опцій, що надаються у межах послуги;
- бачить адресу, приходить, подає заяву на послугу або відразу її отримує.

Портал містить інформацію для спрощення процесу за принципом «знайшов-прийшов-отримав» для кожного ветерана і кожної ветеранки.

У випадку, якщо користувачу трапилося неточна чи неповна інформація – варто повідомити у структурний підрозділ ОВА, на який покладено функції з питань ветеранської політики.

Е-Карта є «живим» інструментом, який оновлюватиметься щодня. Команда Міністерства в процесі залучення обласних адміністрацій, громад, місцевих громадських організацій та бізнесу.

«Велику роль у якісному наповненні е-Карти послуг у громадах для ветеранів і ветеранок війни відіграють представники структурних підрозділів ОВА з питань ветеранської політики, адже на

них покладена функція координації процесу на рівні області, що значно пришвидшує роботу й покращує якість наданої інформації», – пояснює заступник міністра у справах ветеранів Руслан Приходько.

Команди Мінветеранів і МОМ використали інструмент збору даних від громад щодо наявних послуг для ветеранів й ветеранок війни, їхніх родин, сімей загиблих захисників і захисниць і провели його двотижнєве тестування та відпрацювання в Івано-Франківській і Тернопільській областях.

На основі результатів тестування оновлений інструмент збору даних разом із детальними інструкціями щодо його заповнення був поширений на всі області України.

Важливо, що за достовірність та повноту інформації, відображеної на платформі, несуть відповідальність винятково організації, що надали таку інформацію.

Звертаємо увагу, що на е-Карті можуть бути відображені адреси надання послуг на тимчасово окупованих територіях або в зонах ведення активних бойових дій, проте це зареєстровані адреси, а самі послуги переміщені в безпечні регіони.

ПРОЄКТ ВТІЛЮЄТЬСЯ В ЖИТТЯ

Кабінет Міністрів України ухвалив постанову, яка забезпечує фінансування проекту із запровадження фахівців із супроводу ветеранів і демобілізованих осіб по всій території України – в межах системи переходу від військової служби до цивільного життя.

УХВАЛЕНИЙ документ визначає порядок, умови та механізм надання у 2024 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на забезпечення реалізації проекту. Зо-

крема, вирішує питання оплати праці фахівців із супроводу ветеранів і демобілізованих осіб.

На реалізацію проекту у цьому році передбачено 2924445,5 тисяч гривень.

Нагадаємо, що проект із запровадження в Україні фахівців із супроводу ветеранів і демобілізованих осіб розроблено Мінветеранів. Функціонуватиме він за принципом «рівний – рівному», а до обов'язків фахівців із супроводу входить індивідуальний професійний супровід ветеранів і членів їхніх сімей у межах переходу від військової служби до цивільного життя.

Вони консультуватимуть із питань працевлаштування, навчання, аспектів соціального захисту й реабілітації, покращання стану здоров'я, загалом реалізації своїх прав і пільг у різних сферах.

«ЗЕЛЕНЕ СВІТЛО» ПРОФЕСІЙНІЙ АДАПТАЦІЇ

Кабінет Міністрів України ухвалив важливу постанову, необхідну для забезпечення професійної адаптації ветеранів й ветеранок війни, членів їхніх сімей, родин полеглих українських захисників й захисниць за кошти державного бюджету. За відповідною програмою на 2024 рік передбачено 71 млн грн.

УРЯД ВНІС ЗМІНИ до постанови КМУ від 21 червня 2017 р. та № 432 і від 18 березня 2024 р. № 307, якими:

- передбачив механізм використання бюджетних коштів на заходи з професійної адаптації ветеранів війни, членів їхніх сімей, родин полеглих воїнів;
- запровадив умову обов'язкового працевлаштування цих осіб після професійної адаптації;
- визначив категорії осіб, які отримуватимуть послугу із професійної адаптації в першочерговому порядку.

«Мінветеранів створює умови та можливості для розвитку ветеранів і ветеранок, працевлаштування, започаткування власної справи, щоб бути економічно активними та фінансово незалеж-

ними. Це є запорукою відновлення України вже зараз і тим більше після Перемоги. Ми аналізуємо проблематику нестачі кадрів на ринку праці, тому, маючи запит від роботодавців, можемо розробляти та пропонувати освітні програми. Ухвалена постановою забезпечить своєчасне фінансування витрат. Тим більше, що попит на навчання та перекваліфікацію є. За попередні два роки кількість тих, хто скористався можливістю професійної адаптації збільшилася в 3,5 рази – до 2,2 тисяч осіб. У 2024 році можемо вийти у показник в 5 тисяч осіб. Дякую уряду за підтримку! Далі – більше», – наголошує виконавчач об'язків міністра у справах ветеранів України Олександр Порхун.

Вже понад два роки Шепетівська СВА та її волонтерський центр допомагають ЗСУ та людям, які проживають в зоні бойових дій. Завдяки підтримці організацій, підприємців і населення за цей період вдалося зібрати чимало для захисників, серед яких є і воїни-«афганці».

ПОСИЛКА НА ФРОНТ

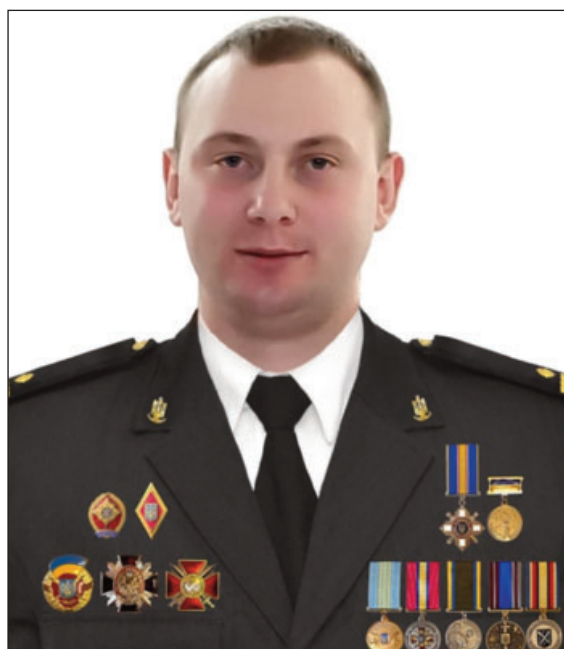
З ПЕРШИХ днів війни захищати Батьківщину пішов директор медичного закладу «Сіліця» полковник запасу «афганець» Ігор Карчевський. Він очолив перший піхотний батальйон третьої танкової бригади. На превеликий жаль, Ігор Ростиславович загинув у перші дні широкомасштабної війни при захисті столиці.

Шепетівська СВА та медичний заклад «Сіліця» взяли під посильну опіку підрозділ, в якому служив офіцер. Не один раз допомога медикаментами, смако-крамом та іншим необхідним

Днями на адресу захисників відправили чергову посилку з маскувальною сіткою, медикаментами, смаколикми та «пташечкою», яка так необхідна розвідникам. Командування підрозділу щиро подякувало всім, хто долучився до збору та відправки допомоги, і на знак вдячності передало свій прапор з підписами воїнів.

Вічна пам'ять загиблим воїнам! Слава Україні! Героям слава!

Володимир ПИПІЧ,
член Шепетівської СВА,
учасник бойових дій
в Афганістані.

БАТЬКО І СИН

ІВАН Михайлович Шульга з 1985 по 1987 рік проходив службу в прикордонних військах на території Республіки Афганістан в оперативній військовій групі Лянгар, оператор-навідник БМП-1. У 1994 році закінчив Одеське училище МВС України. Працював старшим дільничним інспектором міліції. Звільнився з посади за станом здоров'я, інвалід війни третьої групи. У 2002 році очолив Новгород-Сіверську районну організацію УСВА. Відтоді встановили на Алеї Героїв пам'ятний знак землякам, які загинули в Афганістані, відкрили меморіальні дошки всім полеглим, назвали вулиці іменами воїнів-«афганців».

В організації 95 воїнів-інтернаціоналістів. Організація надає матеріальну, моральну, медичну, юридичну допомогу сім'ям загиблих, інвалідам війни різних поколінь. Постійно проводять заходи військово-пат-

ріотичного виховання молоді в школах, медичному училищі, клубі «Патріот» у Шостці.

Під час повномасштабного нападу на Україну «афганці» не стояли осторонь, створили добровольчий загін спільно з АТОшниками, колишніми правоохоронцями. Сьогодні також працюють на перемогу. Допомогають пораненим, військовим підрозділам, сім'ям загиблих.

Син Максим у 2022 році загинув під час виконання військового обов'язку при захисті Батьківщини на Донеччині.

МАКСИМ Іванович Шульга народився 7 жовтня 1993 року в місті Новгород-Сіверський Чернігівської області. У 2008 році закінчив гімназію, 2010 року – Чернігівський ліцей з посиленою військово-фізичною підготовкою. У 2015 році закінчив факультет військової підготовки імені Верховної Ради

України НТУ «Харківський політехнічний інститут».

З 2015 року проходив військову службу в Військово-Морських Силах Збройних Сил України на посаді начальника служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту та екологічної безпеки 32-го реактивного артилерійського полку морської піхоти. З 2017 року брав участь в АТО/ООС.

14 червня 2022 року о 17.00 в районі бойових дій поблизу населеного пункту Вірівка Покровського району Донецької області загинув внаслідок ракетного удару по місцю розташування оперативної групи.

Нагороджений орденом Богдана Хмельницького 3 ступеня, посмертно – орденом «За мужність», медаллю «За відвагу» та іншими відзнаками.

Похований на центральному цвинтарі рідного міста.

Станіслав ВІХРОВ.

З першого дня від запуску е-Посвідчення ветерана у мобільному застосунку «Дія» команди Мінветеранів, Мініцифр, Дії та наших партнерів з ПРООН у режимі 24/7 опрацьовують запити, помилки й надають підтримку у реалізації цього проекту.

ЯК ОНОВИТИ ДАНІ в Єдиному державному реєстрі ветеранів війни для коректного відображення е-Посвідчення ветерана у Дії

ЯКЩО ДАНІ про ваш статус передані до Єдиного державного реєстру ветеранів війни (ЄДРВВ), ваше е-Посвідчення у Дії буде знайдено та відображено. Якщо документ не знайдено, Мінветеранів допоможе з'ясувати причину, чому інформація відсутня у Реєстрі, та надає алгоритм подальших дій.

Статус учасника бойових дій надається:

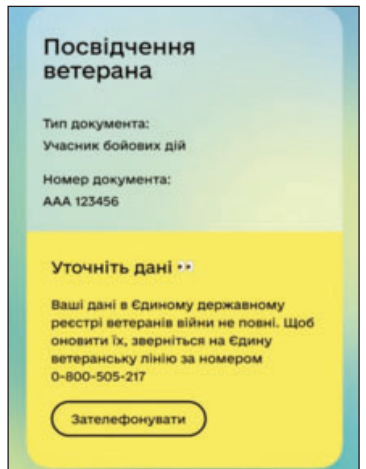
- комісіями з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій, утвореними у Мінборони, МВС, Мін'юсті, Національній поліції, Національній гвардії, СБУ, Службі зовнішньої розвідки, Адміністрації Держприкордонслужби, Адміністрації Держспецтрансслужби, Офісі Генерального прокурора, Управлінні державної охорони, Адміністрації Держспецзв'язку, ДСНС, ДФС;
- міжвідомчою комісією з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій та виплати одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті) або інвалідності волонтера та деяких інших категорій осіб відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» для осіб з числа добровольців.

Статус особи з інвалідністю внаслідок війни, учасника війни, постраждалого учасника Революції Гідності, члена сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни та члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України надавався:

– до 9 квітня 2024 року – структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у місті (у разі їхнього утворення) рад за місцем реєстрації особи;

– з 9 квітня 2024 року – структурними підрозділами, на які покладено функції з питань ветеранської політики, районної, районної у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчого органу міської, районної у місті (у разі її утворення) ради за місцем перебування особи.

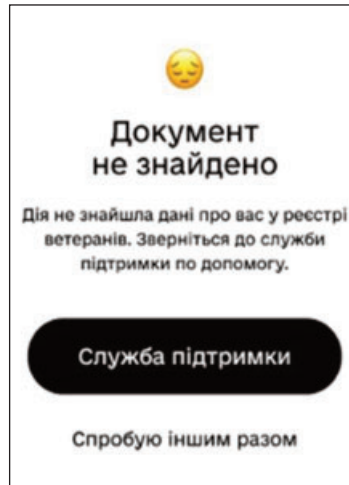
Якщо орган, який надав особі статус, передав відповідну інформацію до Реєстру згідно з чинним законодавством, проте не у повному обсязі, тоді в мобільному застосунку Дія відображається:

У такому разі потрібно надіслати електронне звернення до Мінветеранів для уточнення даних.

Фахівці Мінветеранів відпрацьовують кожне звернення індивідуально та повідомляють про результат за номером телефону або листом на електронну пошту заявнику.

Якщо орган, який надав особі статус, не передав відповідну інформацію до Реєстру згідно з чинним законодавством, тоді в мобільному застосунку Дія відображається:

У такому разі рекомендуємо або особисто звернутися до органу, що надав статус, із повідомленням передати інформацію до Реєстру, або надіслати елек-

тронне звернення до Мінветеранів для витребування таких документів. Це можна зробити в аналогічний спосіб, надіславши електронне звернення до Мінветеранів, і додати перелік обов'язкових документів.

Щоб додати інформацію до Реєстру після витребування в орган, що надав статус, потрібно більше часу, ніж для процесу оновлення даних.

Команда просить не надсилати більше одного електронного звернення з одного і того ж питання і не надсилати звернення в інші органи, якщо електронне звернення вже надіслано до Міністерства ветеранів.

У залежності від кожного окремого випадку термін розгляду може бути від одного дня до одного місяця!

Нагадуємо, що е-Посвідчення ветерана в Дії має ідентичну юридичну силу, як і паперове і використовується:

- для безплатного проїзду у громадському транспорті;
- у закладах охорони здоров'я;
- в освітній сфері;
- при зверненні до ЦНАП за отриманням адміністративних послуг;
- при працевлаштуванні та оформленні підприємницької діяльності;
- при оформленні пільг, допомоги і виплат тощо.

Послуги реалізуються Міністерством цифрової трансформації України спільно з Мінветеранів за підтримки «Проекту підтримки Дія», який впроваджується Програмою розвитку ООН за фінансування Швеції та за експертної підтримки проекту EU4DigitalUA, що фінансує Європейський Союз та впроваджує E-Governance Academy.

ПІДТРИМКА ВЕТЕРАНІВ

Ветеранка Юлія Кіріллова стала виконуючою обов'язків виконавчого директора Українського ветеранського фонду Мінветеранів. Раніше вона очолювала напрям навчально-аналітичної роботи і комплексно вивчала проблеми та потреби ветеранів і ветеранок.

ЮЛІЯ – учасниця Революції Гідності, волонтерка, у 2015 році стала до лав Збройних сил України, служила у 25-му батальйоні «Київська Русь». Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

Український ветеранський фонд допомагає ветеранам та їхнім сім'ям повернутися до цивільного життя.

Через програми УВФ надається фінансова підтримка ветеранам і членам їхніх сімей на реалізацію їхніх проектів та підтримується ветеранське підприємство в Україні.

Також Фонд допомагає реінтеграції ветеранів, забезпечує збереження і відновлення їхнього фізичного й психічного здоров'я і багато іншого.

Крім бізнесу, фінансову підтримку від УВФ також отримують громадські організації, які надають соціальний супровід ветеранам та їхнім родинам, забезпечують менторську підтримку ветеранського бізнесу, залучають ветеранів до активного способу життя, сприяють психічному та фізичному здоров'ю.

Ветерани можуть зателефонувати на гарячу лінію кризової підтримки 0 800 33 20 29.

Можна отримати грошову компенсацію до 20 тисяч гривень за придбаний товар для бізнесу. Купуйте необхідне, зберігаєте чек, додаєте до нього копію посвідчення УБД і подаєте заявку. Кошти можуть отримати також ваші чоловік/дружина, батьки, діти.

Деталі тут: <https://veteranfund.com.ua/projects/20000-2/>

Звернутися по юридичну консультацію можна, залишивши заявку https://veteranfund.com.ua/legal_consultations/

Ще більше підтримки від УВФ за лінком: <https://veteranfund.com.ua/>

В організаціях УСВА

НАША ДОПОМОГА НІКОПОЛЬЦЯМ

В умовах війни громадські організації повинні нести додаткове навантаження і соціальну відповідальність. Цього разу ми допомогли мешканцям багатостраждального Нікополя.

«Асоціацією українських експортерів харчової продукції і анапоїв» разом із Дніпропетровським обласним об'єднанням Української Співки ветеранів Афганістану та завдяки благодійній допомозі Дніпровської християнської церкви, яку представляла Тетяна Старишко, і новозеландських та китайських представників міжнародних благодійних фондів надано гуманітарну допомогу ветеранам-«афганцям», матерям загиблих в Афганістані та іншим мешканцям Нікополя, які перебувають у скрутному соціальному і фінансовому стані.

Сергій СЕВРІКОВ,
член правління Дніпропетровського обласного об'єднання УСВА, ветеран війни в Афганістані і російсько-української війни, особа з інвалідністю внаслідок війни.

Соціальний захист

Зазнавши поранення, періодично військовослужбовці стикаються з проблемами виплат. Кому не виплачують додаткові 100 тисяч. Хтось не отримує грошове забезпечення за останньою займаною посадою. Тож що і коли вам мають виплачувати і чому виплати можуть припинитися?

У РАЗІ ПОРАНЕННЯ за вами зберігається виплата грошового забезпечення за останньою займаною посадою на весь час лікування, але воно може тривати не більше 12 місяців поспіль.

Тут йдеться як про перебування в лікувальних закладах, так і про відпустку для лікування після поранення. Однак не пізніше ніж за 4 місяці після початку лікування ви маєте пройти медичний огляд ВЛК. Він потрібен для визначення потреби в тривалому лікуванні. А отже, і для продовження виплат.

Якщо лікування відбувається за кордоном, то безперервним перебуванням на лікуванні вважається період надання медичних послуг у закладах охорони здоров'я іноземних держав, включаючи час переміщення з одного закладу охорони здоров'я до іншого та час очікування між плановими етапами лікування, реабілітації, протезування. Якщо потрібен огляд для визначення потреби у продовженні тривалого лікування, то цей огляд можна провести дистанційно.

В якому випадку мають виплачувати 100 тисяч гривень на місяць?

Ця додаткова винагорода призначається тим, хто дістав поранення, пов'язане із захистом Батьківщини.

Виплачується:

- під час перебування на стаціонарному лікуванні (зокрема і за кордоном);
- під час відпустки для лікування в разі тяжкого поранення.

Підставою для цієї виплати є довідка про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва), так звана форма 5. Її мають надати у військовій частині. І в ній має бути вказано, що поранення пов'язане із за-

ВИПЛАТИ ЗА ПОРАНЕННЯ В ЯКИХ ВИПАДКАХ МОЖУТЬ НЕ ЗАПЛАТИТИ

хистом Батьківщини. Також там має бути прописано, що військовослужбовець був у засобах індивідуального захисту, не вчиняв кримінального правопорушення, не намагався сам собі завдати тілесного ушкодження і не перебував у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння. Всі перелічені пункти є підставою для відмови у виплаті додаткової винагороди.

Додаткова винагорода має виплачуватися за весь час перебування в госпіталі або лікарні. Розраховується вона пропорційно від кількості днів як «бойові» (наприклад, якщо ви в лікарні були 20 днів, то додаткова винагорода становитиме приблизно 65 тисяч гривень).

Відпустка для лікування після поранення

Якщо після лікування в госпіталі або лікарні ви пройшли ВЛК і вона визначила потребу у відпустці для лікування, то далі вам теж мають виплачувати 100 тисяч гривень на місяць під час перебування в такій відпустці. Але це можливо лише у разі тяжкого поранення. І це має бути прописано у висновку ВЛК. Якщо поранення не тяжке, то виплата припиняється.

Якщо не поранення, а бойова травма?

У разі, якщо йдеться не про поранення, а бойову травму, то також виплачується додаткова винагорода.

Якщо додаткова нагорода після поранення не виплачується, то треба написати рапорт на ім'я командира щодо включення до наказу про виплату додаткової винагороди і додати до цього рапорту копію довідки про поранення. Якщо відмовляють у виплаті, то звертатися можна на гарячу лінію Міноборони або до юристів.

Одноразова грошова допомога

Така допомога передбачена тим, хто має інвалідність або частково втратив працездатність. Її розмір залежить від встановленої групи інвалідності та прожиткового мінімуму для працездатних осіб, який переглядається щороку.

З 1 січня 2024 року прожитковий мінімум для працездатних осіб – 3028 гривень.

Якщо інвалідність настала внаслідок поранення під час виконання обов'язків військової служби, то встановлено такі розміри виплати у 2024 році:

- інвалідність I групи – 1211200 грн;
- інвалідність II групи – 908400 грн;
- інвалідність III групи – 757000 грн.

Одноразова допомога надається не лише у випадку поранення під час виконання обов'язків військової служби, а й тим, хто отримав інвалідність під час проходження військової служби внаслідок захворювання або травм.

Розмір допомоги також залежить від встановленої групи інвалідності:

- інвалідність I групи – 363360 грн;
- інвалідність II групи – 272520 грн;
- інвалідність III групи – 211960 грн.

Передбачається одноразова

допомога у разі часткової втрати працездатності. Медико-соціальна експертна комісія (МСЕК) має встановити ступінь втрати працездатності у відсотках. Розмір виплати залежатиме від встановленого ступеня.

Для військовослужбовців, які частково втратили працездатність через поранення (контузії, травми або каліцтва), захворювання під час виконання обов'язків військової служби, базовою сумою, від якої рахуватиметься розмір виплати, є 211960 гривень.

Приміром, якщо МСЕК встановили вам 20% втрату працездатності, то розмір одноразової допомоги становитиме 42392 грн.

Матеріальна допомога на вирішення соціально-побутових питань

Поранення військовослужбовців є однією з підстав для виплати матеріальної допомоги на вирішення соціально-побутових питань. Це визначено рішенням міністра оборони від 16 січня 2024 року. Така допомога може виплачуватися раз на рік у розмірі місячного грошового забезпечення.

Обмежено придатний/непридатний після поранення

Якщо після поранення (контузії, травми або каліцтва), пов'язаного із захистом Батьківщини, вас визнали обмежено придатним, або непридатним із переглядом через 6–12 місяців, та вивели в розпорядження, то:

- протягом двох місяців вам мають виплачувати грошове забезпечення за останньою займаною посадою;
- після двох місяців у розпорядженні має виплачуватися також додаткова винагорода – 20100 гривень.

Додаткова винагорода має виплачуватися до закінчення перебування в розпорядженні.

Упродовж усього періоду лікування бажано перебувати на зв'язку із безпосереднім командиром і повідомляти про всі зміни. Власний досвід показує, що це дозволяє запобігти проблемам із виплатами. Також зберігайте всі медичні документи (форма № 100, висновки ВЛК, МСЕК, довідка про обставини поранення тощо). Без них потім довести своє право на виплати буде дуже проблематично.

Олександр МАРЧЕНКО,
кореспондент
АрміяInform.

ЯКЩО ПОТРІБНИЙ ДОГЛЯД

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Після повномасштабного вторгнення росії кількість осіб, які отримали інвалідність чи перемістилися, значно збільшилася. Догляд за людиною, яка тепер має інвалідність, потребує певних знань і вмінь. Крім того, дуже часто родина потребує сторонньої допомоги у догляді за родним, аби мати час на роботу.

Щоб допомогти родинам ветеранів і ветеранок, які отримали інвалідність, соціальна сфера пропонує скористатися доглядовими послугами. Про це розповіла заступниця міністра соціальної політики Уляна Токарева під час запуску нового ветеранського проекту «Спілкуй. Ветеран», що відбувся у Запоріжжі.

«Для ветеранів, ветеранок, тих, хто звільнений з полону, існують послуги догляду. Наприклад, послуга догляду вдома, чи паліативного догляду», – сказала заступниця міністра. Родини людей, які отримали інвалідність, можуть розраховувати на таку підтримку та допомогу.

Отримати її можна у надавачів соціальних послуг комунального чи недержавного секторів. До них можуть належати територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг), центри надання соціальних послуг, громадські об'єднання, благодійні чи релігійні організації. Знайти їх у вашому регіоні можна скориставшись Реєстром надавачів соціальних послуг – <https://www.msp.gov.ua/content/reestr-nadavachiv-socialnih-poslug.html>

Існує 18 базових соціальних послуг, які мають надаватися у кожній громаді. Серед них – догляд вдома, денний догляд, соціальна адаптація, екстрене (кризове) втручання, консультування, фізичний супровід осіб з інвалідністю, які мають порушення опорно-рухового апарату й пересуваються на кріслах колісних, порушення зору, переклад жестовою мовою, представництво інтересів, натуральна допомога, транспортні послуги та інші.

15 лютого 1989 року було остаточно виведено радянські війська з Афганістану. У тих, хто пройшов цю війну, на завжди залишилися в пам'яті і в серцях біль втрат і радість повернення з війни на рідну мирну землю, а в думках вже зароджувалися ідеї, бажання увічнення пам'яті загиблих.

Виконанням військового обов'язку в Афганістані наші воїни показали героїзм і самовідданість, витримку і самопожертву, як це показували їхні батьки та діди у роки Великої Вітчизняної війни. Встановлення пам'ятника «афганцям» могло б увічнити бойові заслуги воїнів і пам'ять про загиблих. Про такий пам'ятник мріяв кожен «афганець», який повернувся живим із горнила цієї війни, всі ветерани Харківщини.

Хтось мріяв про встановлення пам'ятника у своєму місті, хтось – у своєму селищі чи селі. Люди хотіли залишити пам'ять про своє бойове минуле, як би ці події не оцінювалися. Тому що в будь-якій війні гинуть люди, переважно молоді, чийсь діти, батьки, чоловіки, брати. А зберігаючи пам'ять про минуле, необхідно мати наочні

ПАМ'ЯТЬ ПРО МИНУЛЕ ВИСВІТЛЮЄ ДОРОГУ В МАЙБУТНЄ

об'єкти у вигляді музеїв, кімнат бойової слави, обелісків, пам'ятників, меморіальних дощок.

Період нестабільності, а потім і розпад СРСР, країни, яка відправляла своїх солдатів виконувати інтернаціональний обов'язок до Афганістану, не сприяв здійсненню задумів ветеранів війни щодо встановлення пам'ятника воїнам-«афганцям». Усі це розуміли і особливих сподівань не було.

24 серпня 1991 року Україна здобула свою незалежність, з'явилася надія на реальність увічнення пам'яті загиблих воїнів-«афганців» у наших селищах. У містах, де бюджет дозволяв встановлювати такі пам'ятники, вони були встановлені з ініціативи ветеранів й за підтримки місцевої влади. У селищах і селах з цим було складніше і важче внаслідок хронічної нестачі коштів, а звернення до спонсорів особливих результатів не давало.

Після реформування у 2015 році органів місцевого самоврядування з прилеглих населених пунктів Безлюдівка, Васищево, Котляри, Лизогубівка, Хорошево було

утворено Безлюдівську об'єднану територіальну громаду. Об'єдналися громади селищ, об'єдналися селищні організації воїнів-«афганців». З усіх колишніх окремих і нечисленних ветеранських спільнот склалося об'єднане ветеранське співтовариство, яке підтримує ветеранів у всіх сферах їхнього життя, зберігає світлу пам'ять про загиблих у роки Другої світової війни, в бойових діях в Афганістані, антитерористичній операції, захисників незалежності України в наш час.

Нині об'єднаною ветеранською спільнотою керує шанований в селищі Безлюдівка ветеран, воїн-«афганець» Сергій Павлович Онищенко.

У 2021 році під його керівництвом відбулися збори громадської організації «Безлюдівська спільнота ветеранів Афганістану», де розглядалося питання вибору місця встановлення пам'ятника загиблим воїнам-інтернаціоналістам. Було визначено конкретне місце поруч із адміністративним будинком Безлюдівської ОТГ.

З цього питання до голови Безлюдівської ОТГ М. Кузмінова було направлено делегацію представників ветеранської організації для узгодження місця встановлення пам'ятного обеліску. Усі ветерани зійшлися на думці, що місце має бути в центрі, біля селищної ради, у всіх громадян на видноті. Пам'ятники воїнам Другої світової війни, ліквідаторам аварії на Чорнобильській АЕС споруджено біля адміністративної будівлі Безлюдівської ОТГ. Пам'ятник воїнам-«афганцям» теж має бути тут.

14 серпня 2022 року, більше ніж через 30 років після завершення Афганської війни і коли йде звільнення захоплених територій від російського агресора, нарешті було відкрито пам'ятник воїнам-«афганцям». На відкритті були присутні ветерани, представники населених пунктів, керівництво Безлюдівської ОТГ, Харківського району. Відкриття пам'ятника відбулося завдяки керівництву Безлюдівської ОТГ.

Третій рік триває російська агресія, за цей час ветеранська організація стала ще згуртованішою і патріотичнішою. З лав ветеранів пішов на другу свою війну із захисту України «афганець» Роман Миколайович Веденцов. Власним прикладом він по-

казав наступність поколінь із захисту Вітчизни, дружбу і взаємозв'язок між ветеранами Другої світової війни, воїнами-«афганцями», ветеранами АТО, захисниками України, воїнами ЗСУ. Це є гарним прикладом для молоді із захисту своєї рідної землі.

Ветеранська організація проводить заходи із захисту прав своїх членів, громадську роботу, роботу з молоддю з патріотичного виховання та наступності поколінь ветеранів усіх воєн і збройних конфліктів.

У Безлюдівській ОТГ об'єдналися ветерани Другої світової війни, воїни-«афганці», ветерани АТО та ЗСУ, родичі загиблих захисників України за період російської агресії, інваліди, матері-одиначки, багатодітні сім'ї, представники інших пільгових категорій.

Шануючи пам'ять загиблих під час бойових дій, ветеранська організація допомагає вистояти всім своїм членам у цей важкий воєнний час.

Сергій ОНИЩЕНКО,
голова ветеранської організації
Безлюдівської ОТГ.

Зверніть увагу

СВІТОВИЙ ДОСВІД МОБІЛІЗАЦІЇ ЯК ПРИЗИВАЮТЬ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ В США, ТУРЕЧЧИНІ ТА ІЗРАЇЛІ

Мобілізація громадян на війну є завжди непростим завданням для влади будь-якої країни. Один з ключових складників – переконати цивільного, що саме йому, а не комусь іншому, необхідно взяти до рук зброю.

МОБІЛІЗАЦІЯ ЧЕРЕЗ ЛОТЕРЕЮ

У США ще 160 років тому почали набирати людей до війська за допомогою лотереї.

У 1863 році під час Громадянської війни таку лотерею провели вперше. Щоправда, брати в ній участь могли не всі. Чорношкірі були звільнені від призову, а багаті призовники могли офіційно відкупитися від служби за 300 доларів, якщо навіть жереб випав на них. Або знайти собі заміну.

Під час Першої світової війни в США встигли провести три жеребкування для мобілізації військово-зобов'язаних. За їхніми результатами, військо поповнили майже 2,7 млн чоловіків з 24 млн зареєстрованих резервістів.

Як їх визначали? Кожен військово-зобов'язаний мав зареєструватися в списку на своєму окрузі й отримати порядковий номер. Усього було 10500 номерів (на одному номері були зареєстровані люди з різних округів). У приміщенні військового департаменту у Вашингтоні уповноважений секретар департаменту витягував зі спеціального скляного акваріума перемішані кульки з номерами і оголошував їх. Резервісти, що мали ці порядкові номери, підлягали призову на службу. Всі інші залишалися цивільними до наступної лотереї.

Під час Другої світової війни було посилено «ефект випадковості» під час жеребкування. Карти призовників були двічі перемішані, а кульки витягав вашингтонський чиновник із зав'язаними очима в присутності президента США.

Під час війни у В'єтнамі «призовні лотереї» (draft lottery) відбу-

валися чотири рази. Тоді в кулях зазначали не номер військово-зобов'язаного, а дату його народження. Тому їх було лише 366, як днів у високосному році. Кульки кілька разів ретельно перемішували і висипали у скляний барабан. Потім одна за одною їх витягали, аж поки всі дні року не отримали свою черговість призову.

Першими на цю війну відправляли американських чоловіків віком 19–26 років, що народилися 14 вересня. Цей день першим витягнули зі скляного барабана під час лотереї 1 грудня 1969 року, яку транслювали по телебаченню і радіо. Наступними йшли служити чоловіки, народжені 24 квітня, потім – 30 грудня, за ними – 14 лютого і так далі.

1973 року США вивели свої війська із В'єтнаму, американська влада оголосила про перехід до повністю добровільної контрактної армії.

РІШЕННЯ УХВАЛИЛО ПРЕЗИДЕНТ

У Туреччині віднедавна самостійно оголошувати загальну чи часткову мобілізацію має право президент. Він може своєю указом запровадити режим часткової чи загальної мобілізації у разі «настання, серйозної загрози національній безпеці республіки, її територіальній цілісності, війни». При цьому йдеться як про внутрішні, так і про зовнішні загрози. Президент може також на власний розсуд ставити гриф «таємно» на рішення та циркуляри, пов'язані з процедурами мобілізації.

У разі рішення про мобілізацію всі раніше звільнені з лав збройних сил, жандармерії та берегової охорони військовослужбовці будуть вважатися такими, що перебу-

Колаж Сергія ПОЛІЩУКА.

вають у резерві, і можуть бути призвані. Цікаво, що під цю норму підпадають навіть ті військові, які були звільнені з армії в період дії режимів надзвичайного стану, в тому числі за підозрою в участі в змовах чи антиурядовій діяльності. Це стосується, зокрема, військовослужбовців, яких вигнали зі служби після спроби державного перевороту у 2016 році.

Окремо регламентується призов для громадян, які перебувають за кордоном. Дипломатичні представництва публікують списки резервістів, яким потрібно повернутися на батьківщину. Це вважається офіційним порядком.

В ІЗРАЇЛІ СЛУЖАТЬ НЕ ВСІ

Незважаючи на те, що в Ізраїлі служба в армії є обов'язковою для всіх євреїв за національністю – як хлопців, так і дівчат – ультраортодокси (або хареді) були звільнені від військової служби з моменту заснування країни. 25 червня Вер-

ховний суд Ізраїлю ухвалив, що військові повинні почати призов ультраортодоксальних чоловіків для обов'язкової служби в армії.

Відтепер, за відсутності закону, який визначає різницю між студентами єврейських семінарій та іншими призовниками, ізраїльська система обов'язкової військової служби поширюється на ультраортодоксів, як і на всіх інших громадян. Це рішення вже викликало заворушення в столиці країни, бо, як виявилось, навіть в Ізраїлі служити хочуть не всі.

Після атаки ісламістського угруповання ХАМАС 7 жовтня минулого року в Ізраїлі було оголошено стан війни. Коли таке відбувається, резервісти зобов'язані з'явитися до своїх частин. Усі вони мають контакти офіцерів й навіть у мирний час проходять навчання.

Мобілізації в країні підлягають лише ті, хто мав досвід в армії. А служать, окрім євреїв, чоловіки-черкеси та друзи. Араби ж, які проживають на території Ізраїлю,

служать за бажанням, як добровольці. Цивільні не можуть воювати, навіть як добровольці.

Окрім того, якщо в людини є проблеми зі здоров'ям, деякі сімейні обставини – вона звільняється від мобілізації у воєнний час, але в Ізраїлі служать навіть люди із серйозними захворюваннями, місце їхньої служби визначається згідно зі станом здоров'я.

Після звільнення з армії громадяни є резервістами та можуть бути залучені у воєнні дії за необхідності. Треба розуміти, що без служби в армії в Ізраїлі досить складно стати чиновником, вести деякі види діяльності, отримувати кредити тощо. Якщо ж людина відслужила в армії, вона отримує багато пільг і привілеїв.

Ізраїльські військові наголошують, що в них немає поняття «ухилянт», тому що відсоток тих, хто не з'являється у військову частину під час мобілізації, дуже низький.

Цікаво, що в резерві людина перебуває до 40 років. Як говорять представники ізраїльської армії, люди після 40 років вже неефективні в бойових діях. Тому в Ізраїлі діти захищають своїх батьків, а не навпаки. Це важливий принцип ізраїльської філософії.

Якщо ізраїльський військовий потрапляє в полон, його головне завдання – вижити. Якщо він знає поранення – держава повинна покривати всі необхідні витрати на його лікування. Якщо він втратить працездатність – про нього попіклується Ізраїль. Командири беруть участь у бойових діях разом зі своїм особовим складом та несуть відповідальність за його виживання.

У країні всі розуміють, що ізраїльтяни набагато менше за їхніх потенційних ворогів, тому вони десятиліттями будують ефективну армію та тил, який забезпечує цю армію. Інакше в них немає жодних шансів вижити.

Євген БУКЕТ,
АрміяInform.

Стадіон у Пешаварі.

16 листопада 1993 року за попереднього домовленістю відбулися переговори членів делегації України з начальником Головного управління країн СНД та Кавказу МЗС Ірану Мортезою Банком щодо звільнення військовополонених.

У переговорах взяли участь з української сторони: І. Г. Майдан – Посол України в ІРІ, І. А. Беттяр – керівник Секретаріату міністра закордонних справ України, В. І. Аблазов – заступник голови Комітету ветеранів війни в Афганістані при Президентові України, О. М. Глазов – перший секретар Посольства України в ІРІ. З іранської сторони: М. Банк – начальник Головного управління країн СНД та Кавказу МЗС ІРІ, Джавад Качуян Фінні – заступник начальника Першого відділу Головного управління країн СНД та Кавказу.

Українська делегація коротко поінформувала М. Банка про зустрічі та переговори з представниками Прем'єр-міністра Афганістану, голови Ісламської партії Афганістану Г. Хекматіара.

Зокрема, було зазначено, що попри відсутність конкретних результатів і неможливість афганської сторони забезпечити зустріч членів української делегації з двома військовополоненими, згідно з тегеранськими домовленостями, українська сторона має підстави розглядати поїздку та переговори як такі, що дали позитивні результати. Насамперед делегація переконалася в політичній рішучості іранської сторони досягти звільнення військовополонених у найближчі терміни.

Делегація також переконалася у силі впливу Ісламської Республіки Іран на Ісламську партію Афганістану. Про це, безперечно, свідчить зустріч із представниками Г. Хекматіара у штаб-квартирі ІПА у Пешаварі.

Аналіз політичної ситуації, що склалася у регіоні, показує можливість звільнення військовополонених саме протягом найближчого часу. Після перемоги під Тогабом ІПА потребує політичної та економічної підтримки. Засоби масової інформації повідомляють, що Президент Афганістану Раббані звернувся за допомогою до Пакистану, а Г. Хекматіар – до Ірану, для звільнення військовополонених виникла сприятлива ситуація. Якщо їх не буде звільнено найближчим часом, то можуть мати місце кардинальні зміни, внаслідок яких проведення такої акції стане взагалі неможливим.

Переговори в Пешаварі показали: у випадку, якщо іранська сторона візьме під свій безпосередній контроль всю лінію звільнення військовополонених від місця, де вони знаходяться, до Тегерана, можна сподіватися на успіх у певні терміни.

Безпосереднє відношення до запланованої акції має також наявність у ІПА інших військово-

донних справ України. Завданням іранської сторони є до від'їзду членів делегації до Києва, тобто до 18 листопада, повідомити остаточні терміни повернення військовополонених і підготувати програму перебування в ІРІ міністра закордонних справ України.

Торкнувшись проблеми повернення інших військовополонених, М. Банк наголосив, що процес їхнього звільнення з полону має продовжуватися. Іран також отримав інформацію про наявність в ІПА полонених. Проте вони не є громадянами України.

Наша програма та першочергове завдання – звільнення з полону двох зазначених громадян України. Разом з тим,

В. І. АБЛАЗОВ та І. А. БЕТТЯР.

ДОВГИЙ ШЛЯХ З АФГАНСЬКОГО ПОЛОНУ І БЕЗВІСТІ

(Продовження. Початок у № 1-24, 2023 р., № 1-8, 2024 р.)

полонених, що було підтверджено представниками ІПА. Тому, якщо на даний час реалізувати акцію зі звільнення Дубини та Виродова неможливо у зв'язку з бойовими діями в регіоні, прийнятним для України могло б бути звільнення двох будь-яких інших військовополонених, незалежно від їхньої національної приналежності.

Як відомо представникам МЗС Ірану, місію, яку намагалася виконати українська делегація – пояснити військовополоненим ті зміни, які мали місце в Україні та переконати їх у можливості повернутися на Батьківщину – взяла на себе афганська сторона. Якщо іранська сторона підтвердить повернення військовополонених, то візит міністра закордонних справ України до Ірану міг би відбуватися 27-28 листопада, як це запропоновано МЗС Ірану, і оскільки 25-26 листопада є вихідними днями в ІРІ.

Виходячи з назначених дат візиту та відповідно до тегеранських домовленостей, Посол України в ІРІ має зустрітися з військовополоненими не пізніше 24 листопада. Візит відбудеться лише після отримання повідомлення від Посла України.

Такими є тегеранські домовленості, і ми сподіваємося на розуміння іранської сторони. Якщо ці домовленості будуть виконані, то українська сторона готова розпочати обговорення програми візиту до ІРІ міністра закордонних справ України.

Висвітлюючи позицію іранської сторони щодо порушених питань, М. Банк зазначив, що іранська сторона також дійшла висновку, що саме зараз склалися необхідні умови для звільнення військовополонених. Є політична воля афганської сторони. У цьому мали нагоду переконатися як члени української делегації, так і іранська сторона.

Необхідно зробити так, щоб двох згаданих військовополонених, по можливості, швидше було переправлено до Пешавара. Ми переговорили з Хекматіаром та з його представником у Тегерані щодо термінів передислокації військовополонених і назвали їм необхідну дату. Афганська сторона має зробити все до певного часу. Ми інформуватимемо українських колег про надходження нової інформації з цього питання.

Якщо ж, попри всі наші зусилля, виникнуть ускладнення в афганської сторони, то нам буде необхідно узгодити нові терміни візиту міністра закор-

Праворуч – Анатолій ЗЕНЦЕВ, секретар Посольства України в Ісламській Республіці Іран.

українська сторона не повинна ставити під сумнів прагнення ІРІ і надалі працювати в цьому напрямі. Українська сторона може передати своїм друзям із СНД, що Іран зробить для них все, що від нього залежить у цьому питанні.

Якщо ж зараз почати вирішувати проблему повернення інших військовослужбовців, то це може завдати шкоди проведеній операції. Успішне завершення досягнутих домовленостей стане добрим сигналом і відкриє нові напрями співробітництва. Афганська сторона по відношенню до інших країн, наприклад, до Росії, бачить більше складнощів. Проте ці питання могли б бути предметом подальших переговорів.

Сторони далі розглянули питання, пов'язані із підготовкою програми візиту до Ірану міністра закордонних справ України А. М. Зленка. Зокрема, представник МЗС Ірану зазначив, що, розуміючи політичний характер діяльності МЗС України, під час візиту складно буде розглядати економічні питання. Водночас іранська сторона передасть проект угоди у галузі економіки та торгівлі з метою її розгляду на економічній комісії.

Було заявлено про створення під час візиту робочих груп експертів, які працюватимуть над спільним комюніке, консульською угодою, угодою в галузі культури, угодою, в галузі авіаційного сполучення і що українська сторона направить свої пропозиції до МЗС ІРІ найближчим часом.

Наприкінці зустрічі представник МЗС Ірану звернувся з проханням про участь у процедурі передачі військовополонених афганської сторони та зустріч міністра закордонних справ

легації міністра закордонних справ України з проханням включити до програми коротку зустріч із керівництвом афганської делегації.

Аналізуючи матеріал, отриманий в ході офіційних зустрічей, консультацій та переговорів, можна зробити висновок, що іранська сторона сповнена рішучості досягти позитивних результатів у вирішенні питання про повернення військовополонених. Це питання набуло політичної ваги і є одним із небагатьох, вирішення яких дало б можливість ІРІ вийти з певної політичної ізоляції.

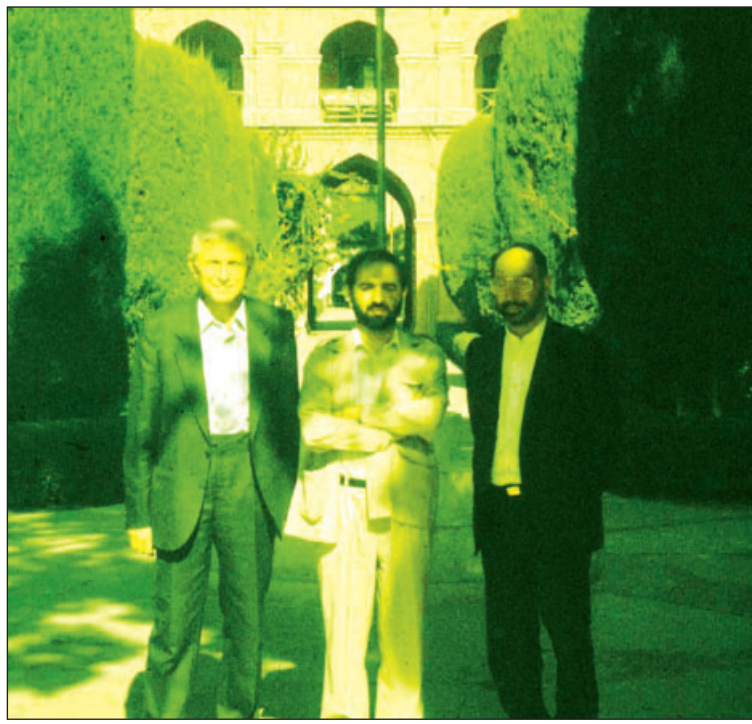
Політична ситуація вимагає від Прем'єр-міністра Афганістану, голови Ісламської партії Афганістану Г. Хекматіара підтримати військові успіхи певними здобутками на політичній арені. Повернення військовополонених є фактично одним із небагатьох можливих інструментів для досягнення цієї мети. Іранська сторона має досить сильний вплив на ІПА.

Порушення домовленості про зустріч українських представників із військовополоненими може бути пояснене як відсутністю належної чіткості та традиційною недов'язковістю у діях керівників афганських військових угруповань, так і досить високим рівнем складності проведення такого заходу.

Після здійснення візиту до Пешавара, переговорів у штаб-квартирі ІПА та вивчення питання на місці іранської сторони запропоновано взяти під безпосередній контроль всю лінію передачі військовополонених від їхнього місцезнаходження до Тегерану.

В результаті проведення у Пешаварі та Тегерані переговорів українська делегація отримала заповнення афганської та іранської сторін про готовність продовжити процес звільнення військовополонених усіх країн.

(Далі буде).

НЕ ПОДВИГ, А ОBOB'ЯЗОК

Один з учнів Святих Апостолів, священномученик Ігнатій Богоносець (+ поч. II ст.) влучно виразив принцип моралі християнина: «Краще не говорити і бути, аніж говорити і не бути». Не завжди багатослівна, проте постійна і надзвичайно важлива соціальна робота Церкви не має ані перерв, ані канікул, ані вихідних. Її благодійність для християнина не подвиг, а обов'язок.

ДОПОКИ на фронті відбуваються ротації, члени групи тактичної медицини БФ Підтримки захисників України імені прав. Петра Калнишевського продовжують поглиблювати свої знання в області військової медицини, а також оновлювати автопарк евакуаційних автомобілів.

Надзвичайно приємно, що робота фонду та діяльність православних священників в області медевакуації знаходить свою підтримку на найвищому рівні церковної адміністрації Української Православної Церкви. На початку липня Предстоятель Української Православної Церкви блаженніший митрополит Онуфрій вже вкотре очолив молитву за

захисників України та освятив нові автомобілі для медевакуації поранених на полі бою.

Додатковим напрямом соціальної роботи священників стала робота в місії «На щиті», котра доправляє тіла полеглих додому. Для цього було закуплено уже два автомобілі-рефрижератори. Ними в останню путь вирушають герої в свою домівку.

Ранньою весною, в момент екстремальної евакуації пораненого з поля бою сталася непередбачувана подія – евакуаційний автомобіль не витримав фронтних доріг. Поломка – звична ситуація для фронту. Але в той момент у ньому перебував поранений воїн у критичному стані. За допомогою небаїду-

жих водіїв вдалось героя доправити на операційний стіл, а автомобіль залишився на дорозі... З часом його поремонтували і поставили в стрій. Проте ця подія співчуттям відгукнулася в серцях вірян ставропільного Благовіщенського храму міста Луцька. Їх зусиллями для потреб медевакуації було придбано позашляховик. Це авто було передано в парк медичного підрозділу волонтерів-священнослужителів. До речі, всі авто забезпечуються постійним доглядом, кольоруванням і додатковим обладнанням. БФ Підтримки захисників України завжди щиро вдячний усім благодійникам, завдяки котрим авто отримують додаткове бронювання, підсилення ходової системи та засоби РЕБ.

Сергій ЮЩИК,
волонтер, настоятель
Афганського храму,
проректор Київської духовної
академії і семінарії.

Поради психолога

У БОЮ МОЖЕ ВРЯТУВАТИ НАВІТЬ ДИТЯЧА ІГРАШКА

Про те, що допоможе вижити психологічно на війні, кореспонденту АрміяInform Анатолію Бальчосу розповів старший офіцер відділу оперативної психологічної роботи Володимир на псевдо «Скіф».

НА ВІЙНІ ДЛЯ КОЖНОГО ВОІНА, БЕЗ ВИНЯТКУ, Є СВІЙ «РЕСУРС»

ДУЖЕ КРУТО, коли у вас є ресурс і не один. У кожного він свій: родина, кохана людина, батьки, віра, мрія, навіть якась обіцянка або просто якась річ... Причому, я не раз зустрічав на фронті військових, які носили на броньованих автомобілях дитячі іграшки. У цих подарунках від діточок, які їм привозили волонтери, вони відчували підтримку і віру малих в ЗСУ.

Як це працює? Під час небезпеки, коли тривожно і страшно, коли охоплює передпанічний настрій, дивлячись на цю річ, ви ніби «перемикаєтесь». Відбувається перехід збудження мозку з потиличної частини (яка відповідає за емоції людини) на когнітивну фронтальну його кору. У такий спосіб ви зможете уникнути нав'язливих думок про щосекундну смертельну загрозу.

Подумки, не поспішаючи, опишіть її окремі частини. Розглядайте деталі. Це заспокоїть вас.

Чим більше людина боїться, тим більше активується мигдалеподібне тіло у потилиці. Чим краще працює фронтальна кора людини, тим краще стає її емоційний стан, тому і поводить себе більш раціонально...

СПІЛКУВАННЯ З БОГОМ ДОБРЕ ДОПОМАГАЄ ПОСУНУТИ СТРАХ

КОЛИ людина відчуває страх, її організм втомлюється психічно та фізично. Він виснажує її нервову систему. Проте, коли є

хтось, кому можливо про цей страх розповісти, вдається позбутися частини цього тягаря. Вона начебто відкидає саме ту частину, яка може її «надломити».

Добре допомагає посунути страх і спілкування з Богом. У такий спосіб ви позбавляєтесь руйнівного піку емоцій. До речі, для атеїста звернення до Бога на війні, а я спілкувався з такими не раз, також дає психічне полегшення під час бойового стресу. Проте для дійсно віруючої людини спілкування з Богом дозволяє сприймати драматичні події на фронті як зміцнення його віри через випробування, що теж покращує психічний стан.

Скільки десятків разів я чув від захисників, що на війні невірних немає! Яким би ти не був професіоналом, як би добре не воював, трапитись може що завгодно. Часом все, що ти можеш зробити, – це викопати окоп і перечекати цей момент. Там ти залишаєшся у скutoму стані й тобі потрібен певний ресурс. Звертаючись до Бога, вірте, що є певна сила, яка може звергати, врятувати, залишити вас живим та неушкодженим. Під час такого спілкування страх і тривога стають контрольованими. Навіть у стані афекту ви зможете контролювати свої дії, що надасть шанс вижити. Під час спілкування з Богом «вмикається» фронтальна кора мозку, що призводить до самозаспокоєння.

Віра на війні – один з базових ресурсів людини. До речі, багато сімей військових помічають зміни у підвищенні релігійності своїх рідних захисників, та й самі з більшою відвертістю починають молитися за них. Віра стабілізує психічний стан і сприяє зміцненню такого важливого зв'язку між українськими захисниками та їхніми близькими.

БЕЗПЕКА ТА ДОБРОБУТ РОДИНИ Є ПОТУЖНИМ СЕНСОМ, ЗАРАДИ ЯКОГО ЛЮДИНА ГОТОВА ДІЯТИ

У гроші та привілеї, а за свої родини, за своїх дітей, батьків і рідних. Безумовно, за таких обставин підтримка родини є надзвичайно важливою. Але говорячи про зв'язок українських захисників зі своїми сім'ями, потрібно розглянути дві протилежні ситуації.

Якщо стосунки в родині були гармонійними, то для воїна на передовій вони залишаються одним з основних ресурсів. Кожен український військовий на фронті усвідомлює, що може загинути. Але він долає свій страх, бо обіцяв своїм дітям, дружині, батькам, що повернеться. І коли у критичні моменти йому хочеться, так би мовити, «опустити руки», воїн, пам'ятаючи про свою клятву, долає свою тимчасову слабкість, яка на війні може стати фатальною.

Родина – це сенс, заради якого

він готовий терпіти страждання, а обіцянка зміцнює, мотивує та підтримує його у важкі часи. Наприклад, він обіцяв бути на весіллі своїй доньки або сина. Або він пам'ятає, що його вдома чекає хвора мама, яка потребує допомоги. Саме безпека та добробут родини є потужним сенсом, заради якого людина готова діяти та терпіти страждання.

Часом військовому психологічно дуже важко, у нього безліч думок, які його травмують, бо перед очима – поранення, смерті побратимів. Коли він телефонує додому, чує сміх своїх дітей, голос коханої, яка чекає на нього, коли діти говорять, що люблять свого тата, пишуться ним, – він заряджається настільки позитивними емоціями, що вони стають найціннішим, що він має. Це допомагає та дає енергію захисникові в періоди апатії. Цей ресурс відновлює сили, приводить думки до ладу, він допомагає долати тривоги, страхи, депресії та біль цієї жорстокої війни. Безперечно, вони, на жаль, і ще будуть, але завдяки

ресурсу родинних стосунків людина має сили долати їхні руйнівні наслідки.

У разі, якщо у військового є проблеми в сім'ї, то важкі бої, втрати побратимів, відчуття провини тощо – все це надзвичайно важко подолати йому самотужки. Часом його дружина, навіть теоретично, не може досягнути, наскільки великими можуть бути емоційні навантаження на її чоловіка на передовій. Дзвінок додому може лише додатково травмувати бійця. Прикро, що різний досвід рідних людей іноді веде до конфліктів між ними. Тож, замість важливого ресурсу, щоб пережити критичні моменти, захисник зазнає додаткових психологічних травм. Часом він залишається сам на сам зі своїми проблемами.

У такому випадку на допомогу воїну приходять групи психологів, фахівців з контролю бойового стресу та групи психологічного супроводу й відновлення. Завдяки розмові з їхніми представниками можна не лише позбутися негативних емоцій, а й отримати професійну психологічну допомогу, практичні поради про те, як побудувати лагідну продуктивну комунікацію з родиною.

Коли український воїн захищає Батьківщину та свою родину, його близькі завжди поруч із ним в його думках, спогадах, в телефонних розмовах, в емоціях, мріях, молитвах тощо. Зазвичай рідні військовому не мають травматичного досвіду перебування на передовій широкомасштабної війни, тому і вони потребують порад практичного психолога щодо того, як надати своєму коханому захисникові безцінний ресурс сімейних стосунків в умовах постійної загрози його життя.

Передплата

Побратиме, це наша з тобою газета!

Газету Української Співки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) «ТРЕТІЙ ТОСТ», де друкуються законодавчі матеріали з питань соціального захисту сімей загиблих військовослужбовців, інвалідів війни, учасників бойових дій, юридичні консультації, матеріали про життя і роботу організації УСВА (територіальних, місцевих, районних), спогади, проза і поезія, можна передплатити у пунктах приймання передплати.

Оформити передплату з поточних місяців також завжди можна до 16 числа (включно) кожного місяця, що передує передплатному. Мінімальний передплатний період – один місяць.

Наш індекс – 30224.

Вартість без урахування приймання передплати складає:

на місяць – 14 грн, на три місяці – 42 грн,

на шість місяців – 84 грн, на рік – 168 грн.

Підтримуйте газету воїнів-інтернаціоналістів «Третій тост» своєчасною передплатою.

ПРЕС-СЛУЖБА УСВА.

Пам'ять

НЕ ЗАБУВАЄМО
ПОЛЕГЛИХ ПОБРАТИМІВ

У селищі Богатківці на Тернопільщині голова Теробовлянської Співки ветеранів Афганістану Богдан Гумницький разом з бойовими побратимами відвідали могилу воїна-«афганця» Василя Пронишина.

7 ЛИПНЯ 1985 року Василь героїчно загинув у бою біля населеного пункту Баглан. За мужність і героїзм нагороджений орденом Червоної Зірки (посмертно).

Бойові побратими спільною молитвою, запаленням лампадок і покладанням квітів вшанували пам'ять полеглого героя.

Ветерани-«афганці» відвідали місцеву школу, де на фасаді

встановлено дошку пам'яті мужнього земляка.

Як сказав голова Теробовлянської Співки ветеранів Афганістану Богдан Гумницький, поки ми живі, будемо постійно вшановувати пам'ять полеглих побратимів...

Василь КОГУТ,
перший заступник голови
Тернопільської обласної
організації УСВА.

В організаціях УСВА

ДРУЖНЯ
ЗУСТРІЧ

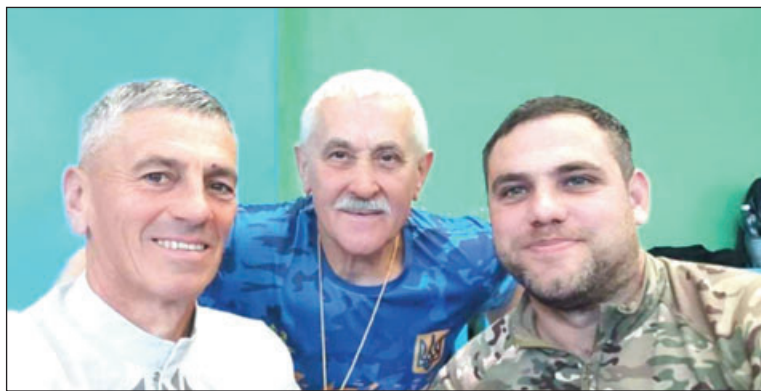
Гостем дніпровських «афганців» днями став голова Львівської обласної організації УСВА Михайло Кочмар.

ПІД ЧАС дружньої зустрічі активу Дніпропетровських обласної і міської організацій ветеранів Афганістану з Михайлом Богдановичем обговорили взаємодію ветеранських організацій, соціальні, медичні питання при лікуванні в областях, волонтерську діяльність і роботу з тимчасово переселеними особами, намітили спільні плани з вдосконалення громадської ветеранської діяльності.

Спорт

КУБОК ДЛЯ СМІЛИВИХ І ВПРАВНИХ

На базі Верхньодніпровської дитячо-юнацької спортивної школи відбувся 17-й відкритий Кубок Дніпропетровської області з кикбоксингу WAKO, присвячений пам'яті загиблого воїна-«афганця» Сергія Яцковського та героїв, які загинули в нинішній російсько-українській війні.

тренера Верхньодніпровської ДЮСШ Василя Яцкова.

Переможцями стали: Марк Ніколенко, Кирило Колісник, Данило Немазаній, Сергій Усов,

Ярослав Вакуленко, Богдан Зінчук, Дамір Коврига, Максим Литвиненко, Єгор Власов, Богдан Іванченко, Іван Субботін, Євген Шатравка, Артур Агаєв, Тимур Перлак, Сергій Лобовко, Владислав Прохоров, Ярослав Склярєнко, Костянтин Косяк. Друге місце посіли: Данило Буйненко, Матвій Бухгольц, Тимофій Карпов. «Бронзу» здобули: Віктор Сотніков, Олексій Ужва, Дмитро Гавріков, Нікіта Щербак, Михайло Лошук, Нікіта Галушка, Давид Ходос.

Вітаємо спортсменів, вихованців та їхніх тренерів з проведенням великого спортивного свята!

Анатолій ЛЕЙКО,
голова Верхньодніпровської
Співки ветеранів
Афганістану УСВА.

загиблого воїна Ярослава Журавля Сергій Журавель.

Усі присутні вшанували пам'ять загиблих воїнів хвилиною мовчання, а кращі вихованці відділення кикбоксингу Верхньодніпровської ДЮСШ поклали квіти до монумента героям.

У змаганнях взяли участь близько 140 спортсменів, які представляли Черкаси, Дніпро, Синельникове, Нікополь, Новомосковськ, Вільногірськ, Верхівцеве, Першотравенськ і Верхньодніпровськ.

Дякуємо всім, хто долучився до організації та проведення змагань.

Особлива подяка нашим славним Силам Оборони України за можливість провести традиційний спортивний турнір.

Вдало виступили вихованці

ТТ

ТРЕТІЙ ТОСТ

Ідентифікатор медіа
R30-03455.

Газета заснована у липні 1991 року

ЗАСНОВНИК: УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ВЕТЕРАНІВ
АФГАНІСТАНУ (ВОЇНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ)

РЕДАКЦІЯ НЕ ЗАВЖДИ ПОДІЛЯЄ ПОЗИЦІЮ АВТОРІВ І НЕ МАЄ МОЖЛИВОСТІ ПОВЕРТАТИ РУКОПИСИ. ЛИСТУВАННЯ З ЧИТАЧАМИ – НА СТОРІНКАХ ГАЗЕТИ. ЗА ТОЧНІСТЬ І ДОСТОВІРНІСТЬ ВИКЛАДЕНИХ ФАКТІВ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕСЕ АВТОР.

НАША АДРЕСА:

01054, М. КИЇВ, ВУЛ. ЯРОСЛАВІВ ВАЛ, 36Е.

ТЕЛ. 272-47-45, ФАКС 272-50-42.

E-MAIL: USVA2007@UKR.NET

САЙТ: WWW.USVA.ORG.UA

ГАЗЕТУ ВІДДРУКОВАНО У ДРУКАРНІ

ФОП КЛЮЧУК С. М., МІСТО ЧЕРНІВЦІ,

ВУЛ. ЗАВОДСЬКА, 37.

Тираж 2000. Зам. 706.

ІНДЕКС 30224.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

